

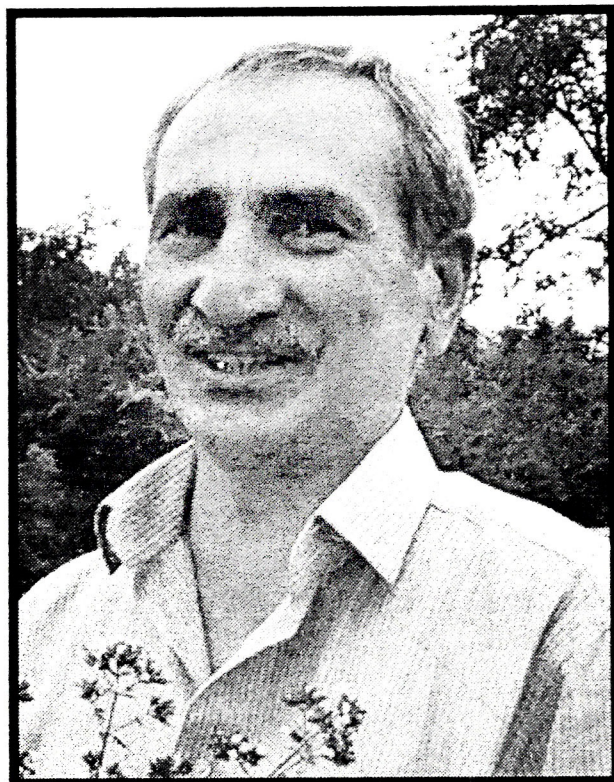
"Mənə bir məktub göndər, bilim ki, ölməmişəm"

Vaxtsiz vəfat edən Sabir Yusifoğlunun xatirəsinə

Bir şair də dünyasını dəyişdi - Sabir Yusifoğlu. Sumqayıtda yaşayırdı, dəfn etmək üçün onu doğulduğu Cəlilabad rayonunun Adnalı kəndinə apardılar. Sabir o kənddə orta məktəb bitirmişdi, Ukraynada - Dnepropetrovsk Metallurgiya İnstitutunda təhsil almışdı, sonra Sumqayıta gəlib ömrünün sonunadək burada -metallurgiya sahəsində - mühəndis kimi çalışmışdı. Amma mən və çoxları Sabiri metallurq kimi yox, *şair* kimi tanıyırdıq.

Bəli, Şair idi. Amma hər gün iş gedir, işdən qayıdır, hər ayın başında aldığı maaşla ailəsini dolandırır, təbii ki, bizim bir çoxumuz kimi sıxıntıları, çətinlikləri olurdu. Amma vaxt tapıb özünü, hiss və duyğularını şeirə, sözə təslim edirdi. Sabir orijinal şair idi və bu orijinalıq onun əksər şeirlərindəki poetik tapıntılarda üzə çıxırdı. "Mənəm Vətən boyda dərdin ziyəsi - Görənlər ha desin kasıb yaşayır!". "Dünya şeytanların əlinə keçsə, Allah da sonuncu şəhid olacaq". "Düşüb ayağına məzar daşları - Durub qaça bilmir yerindən Vətən". "Payız yağışının damcılarıtək, Çırp yerə saçının ucundan məni". "Bağlana dünyanın bütün yolları, Tək birçə yol qala bizdən-sizəcən". Onlarca belə misal gətirə bilərəm. Ancaq elə düşünməyə ki, Sabir Yusifoğlu şeirləri belə poetik sonluqlar üzərində qurulub. Sabir bütün şeirlərində fikrin poetik səmimiyyəti ilə seçilirdi. "Dünyanı özümlə aparmıram ki...", "Yaşamağa bəhanə çox", "Mənə bir məktub göndər", "Dünya ilə heç-heçəyəm" - bu şeir kitabları ilə Sabir özünü bənzərsiz bir şair kimi təsdiq etdi. Onun yaşlılarının əksəriyyəti qoşmadan, gəraylıdan, ümumiyyətlə, heca şeirindən bəhrələnirdi, Sabir də eləcə. Amma Sabirin qoşması da, gəraylısı da heç kiminkinə bənzəmirdi, "köhnə havalarda" yeni notlarla diqqəti cəlb edirdi. Hamı şairlər kimi o da dərddən, sevgidən, ölümdən, həyatın sevincindən, kədərindən yazırdı, amma Sabirin dərdi də, sevgisi də, sevinci də, ölüm haqqında düşüncələri də heç kiminkinə bənzəmirdi.

*Sinəm, kürəyim dağılır
Şah İsmayıl qılınc çəkən
Ölkənin sərhədi kimi.
Anam, dizlərim bükülür
Xocalıdan əsir düşən
O gəlinin qəddi kimi.*

*Kitaba, dərsliyə salın
Mənim də çəkdiyim dərdi
Sonsuzluğun həddi kimi.*

Sabir Yusifoğlunun "Azərbaycan" jurnalının 2018, 2019, 2021-ci il saylarında 43 şeiri dərc edilib. Məncə, bu 43 şeir Sabirin poetik talantını daha gözəl, daha görümlü ifadə edir. Bütün oxuculara üz tutub deyirəm ki, o şeirləri tapın, oxuyun, müasir poeziyamızın son dərəcə bənzərsiz bir şairini sevəcəksiniz. Və mənim kimi siz də inanmayacaqsınız ki, belə Şair artıq dünyasını dəyişib. Amma o öz şeir dünyasını dəyişməyib. Sabir Yusifoğlunun şeir dünyası bizimlədir. Sonda:

*Susuzluqda su tək
Bəlkə yadına düşəm.
Mənə bir məktub göndər
Bilim ki, ölməmişəm.
Çox yox, bir varaq göndər,
Vaxtın yoxsa, ağ göndər.
Əllərinin izini
Evimə qonaq göndər.
Bilim harda solursan,
Ay gülüm, ay bənövşəm.
Mənə bir məktub göndər,
Bilim ki, ölməmişəm.*

Vaqif YUSİFLİ